

Beroep, op 14 januari 2004 ingesteld door Alto de Casablanca S.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak T-14/04)

(2004/C 71/62)

(Procestaal: te bepalen overeenkomstig artikel 131, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering — Taal van het verzoekschrift: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 januari 2004 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ingesteld door Alto de Casablanca S.A., te Casablanca (Chili), vertegenwoordigd door A. W. Pluckrose, erkend octrooigemachtigde. Andere partij voor de kamer van beroep: Bodegas Julián Chivite S.L.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 4 november 2003 te vernietigen;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt te gelasten, gemeenschapsmerkaanvraag nr. 568337 in te schrijven;
- betaling van verzoeksters kosten te gelasten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	ALTO DE CASABLANCA S.A.
Betrokken gemeenschapsmerk:	woordmerk „VERAMONTE” voor waren van klasse 33 (wijn)
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	BODEGAS JULIAN CHIVITE S.L.
Oppositiemerk of -teken:	nationale merken „BEAMONTE” en „BODEGAS BEAMONTE” voor waren van klasse 33 (wijn, spirituelen, likeur) en diensten van klasse 39 (diensten van goederenvervoer)
Beslissing van de oppositieafdeling:	weigering van de inschrijving

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Middelen:

verzoekster wordt vertegenwoordigd door een erkend octrooi- en merkengemachtigde, die bevoegd is om zowel in het Verenigd Koninkrijk als op Europees niveau op te treden. Verzoekster stelt dat op grond daarvan haar vertegenwoordiger haar ook mag vertegenwoordigen voor het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen. Ten gronde bevoegt verzoekster dat het aangevraagde merk artikel 8, lid 1, sub b), van verordening nr. 40/94⁽¹⁾ niet schendt en dat het Bureau de inschrijving ten onrechte heeft geweigerd.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 11, blz. 1).

Beroep, op 14 januari 2004 ingesteld door Sandoz GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-15/04)

(2004/C 71/63)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 januari 2004 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Sandoz GmbH, gevestigd te Kundl (Oostenrijk), vertegenwoordigd door C. Thomas en N. Dagg, Solicitors, en B. Oosting, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de bij brief van 14 november 2003 aan verzoekster ter kennis gebrachte beslissing van de Commissie om geen besluit te nemen inzake een vergunning voor het in de handel brengen van Omnitrop krachtens artikel 10, lid 1, sub a-ii), van richtlijn 2001/83 en het advies van het Comité voor farmaceutische specialiteiten van 26 juni 2003 terug te zenden naar het Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De bestreden beslissing is vastgesteld in het kader van een in 2001 bij het Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling ingediende aanvraag voor een vergunning voor het in de handel brengen, overeenkomstig wetenschappelijk advies van het Comité voor farmaceutische specialiteiten (CFS), dat in juni 2003 een gunstig advies verleende. De Commissie heeft evenwel beslist om geen besluit vast te stellen inzake de vergunning van het betrokken geneesmiddel, OMNITROP, krachtens artikel 10, lid 1, sub a-ii), en bijlage I, van richtlijn 2001/83 van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik ⁽¹⁾, omdat uit „vergelijkingsproeven” was gebleken dat niet was voldaan aan de wettelijke voorwaarden voor de toepassing van de procedure. Verzoekster en de Commissie zijn het oneens over de uitlegging van artikel 10, lid 1, sub a-ii), en bijlage I, van genoemde richtlijn, houdende regeling van aanvragen op basis van een wetenschappelijke bibliografie die aantoonst dat het betrokken product reeds lang in de medische praktijk wordt gebruikt.

Verzoekster is dienaangaande van mening dat verweersters standpunt in strijd is met de duidelijke bewoordingen van de toepasselijke wettelijke regeling. Het zou ook in strijd zijn met de wetenschappelijke opvatting van het CFS, het orgaan dat is opgericht om de Gemeenschap in deze aangelegenheden deskundig advies te verlenen.

Dienovereenkomstig voert verzoekster als enig middel aan dat artikel 10, lid 1, sub a-ii), en bijlage I, vooral het bepaalde in hoofdstuk I, Deel 3 en Deel 4, sub d), om de volgende redenen is geschonden:

- bijlage I van richtlijn 2001/83 verlangt uitdrukkelijk dat het CFS evalueert of twee producten vergelijkbaar zijn, en daarvoor is noodzakelijkerwijze vereist dat de aanvrager zijn verklaringen onderbouwt met vergelijkingsproeven.
- de Commissie is in haar eigen wetgeving reeds eerder afgeweken van de in de zaak Scotia ⁽²⁾ vastgestelde regels, waarop zij zich in haar beslissing beroept.
- de Commissie heeft zich openlijk gekant tegen de uiterst rigide benadering in het arrest Scotia en een oproep gedaan tot een flexibele toepassing van artikel 10, lid 1, sub a-ii), van richtlijn 2001/83.
- de beginselen inzake vergelijkingsproeven zijn vastgesteld door het orgaan van de Gemeenschap dat deskundigheid heeft op het gebied van producten die zijn afgeleid uit de biotechnologie (het Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling) en de proef wordt steeds uitgevoerd onder toezicht van het Bureau.

- de wetenschappelijkheid van de vergelijkingsproeven volgt duidelijk uit de Note for Guidance van 2001 van het CFS en uit de beoordeling van OMNITROP door het CFS.
- het gebruik van vergelijkingsproeven strookt bijgevolg volledig met de doelstelling van de bescherming van de volksgezondheid en versoepelt geenszins de normen voor de bescherming van de gezondheid.
- het CFS is steeds gekant geweest tegen het gebruik van de procedure om na te gaan of producten in wezen vergelijkbaar zijn.

⁽¹⁾ PB L 311, blz. 67.

⁽²⁾ C-440/93, Jurispr. 1995, blz. I-2851.

Beroep, op 15 januari 2004 ingesteld door Arcelor S.A. tegen Europees Parlement en Raad van de Europese Unie

(Zaak T-16/04)

(2004/C 71/64)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 15 januari 2004 beroep ingesteld tegen het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie door Arcelor S.A., gevestigd te Luxemburg, vertegenwoordigd door W.Deselaers, B. Meyring en B. Schmitt-Rady, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de artikelen 4, 12, lid 3, en 6, lid 2, sub e), 9, 16, leden 2, 3 en 4, juncto artikel 2, bijlage I en bijlage III, punt 1, van richtlijn 2003/87/EG van van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad, voorzover deze bepalingen van toepassing zijn op installaties voor de vervaardiging van ruwijzer of staal (primaire of secundaire smelting) inclusief continuïteten, met een capaciteit van meer dan 2,5 ton per uur;